

Діло

Виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. швдн. 143322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

**В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.**

**ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.**

До українського громадянства!

Страшна катастрофа, що нагло змістила ціле Підкарпаття і Покуття, накладає на всіх нас невідомий обов'язок допомогти нещасним жертвам повені. Допомога неспить бути скоро і значна, бо нужди і голод не ждуть, а злидні ве-

дуть. Нераз український нарід виявив свою велику жертвенність у хвилях народнього лиха, несучи поміч беззахисним, голодним і обездоле-ним. Ми переконані, що й нинішній наш злидні і бідний нарід дасть великий успіх. Ми переконані, що всі сповнять обов'язок, несучи поміч своїм ближнім, близьким і рідним, і грошак чи натураліях.

Однак, щоб скоро і пляново перевести організацію допомоги, ми просимо всі повітові установи й організації створити негайно повітові комітети, а місцеві установи й організації по громадах покликати до життя громадські комітети до-помогти зруйнованому Підкарпаттю і Покуттю.

Зокрема визнаємо всі кооперації, щоб послужили в цій акції своєю організацією, засобами й апаратом.

Про зібрані дари в натураліях просимо нас повідомити, а ми вкажемо, куди їх слід скерувати. Грошні дати просимо переслати на адресу: Центр-Банк, Львів, Ринок ч. 10.

Комітети в знищених повітах по-кликані повідомляти нас про величизну та допомогти потребу, щоб ми могли якнайдоцільніше розділяти зібрані засоби.

Письма і телеграфічні та телефо-нічні повідомлення для Комітету просимо звернути на адресу: Сільський Господар, Львів, Зіморівича ч. 20, ч. тел. 3053.

Розміри нещастя вимагають великого зусилля!

Станьмо всі одностайне на поміч жертвам катастрофи!

Львів, дня 4. вересня 1927.

ЦЕНТРО-БАНК КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ:

Володимир Левицький, член Само-помічності Виділу і голова Т-ва При-карпатської Освіти, Сергій Хруцький, голова Української Парламентарної Організації, д-р Альфред Говик, член Ради Т-ва «Земля», д-р Леся Кузиченко, директор Земельного Банку Гіпотечного, Грива Терещук, член ради Т-ва «Сіль-ський Господар», о. Алексій Пасецький, прелат, крилошанин Львів-ської Митрополітичної Консисторії, Володимир Целевич, гол. секретар У-кранського Національно-Демократ. Союзу, д-р Михайло Волошин, член Ради Союзу українських аль-піністів, Микола Заячківський, дирек-тор Народньої Торговлі, Сильвестер Гринюк, директор Центр-Союзу, д-р Леся Кузиченко, директор Т-ва «Діло», Денис Коренець, голова Національної Ради Центр-Союзу, Олександр Говик, член Гол. Ради Т-ва «Сільський Господар», Володимир Левицький, ред. «Ради», Володимир Терещук, член Президії Гол. Ради Т-ва «Сільський Господар», Микола Заячківський, ред. «Нової Зорі», Григорій Паша, директор Народ-ньої Торговлі, о. Євген Диткевич, член Виділу Т-ва «Сільський Господар», Степан Гевак, голова Т-ва «Земля», Микола Рудницький, член Виділу Союзу Українців, Юлія Павлюкович, голова Ревізійного Союзу У-

кранських Кооператив, Дмитро Па-ліва, ред. «Нового Часу», Зинавія Пе-ленський, ред. «Госп.-Коопер. Часо-пису», д-р Володимир Рижук, член Голос. Виділу Т-ва «Просвіта», Ми-кола Творило, директор Т-ва «Сіль-ський Господар», д-р Макс Ле-вицький, член Вик. Ком. У. П. П. Федір Федорів, член ред. «Діла», Олександр Черкаський, ред. «Свобо-да», Осип Навроцький, головний се-кретар У. С. Р. П., Матчак Михай-ло, ред. «Гром. Голосу», д-р Матвій Стасів, голова Союзу Селянських Спілок, д-р Кость Левицький, дирек-тор Центр-Банку, Андрій Мурич, директор Масло-Союзу.

Наш обов'язок.

Львів, 5. вересня 1927.

Перед трьома роками навістили нашу країну великі елементарні не-щастя. Посуха, а опісля зливи і гра-ди спричинили неврожай, який ви-кликав голод. Передпівок 1925 р. був страшний. Голод і нужда роз-сідали в селянських хатах. Для боротьби з наслідками неврожаю, з голодом і злиднями створено Кра-євий Комітет допомоги голодному селу. На поклик цього комітету жи-во відгукнулося українське грома-дянство — і тут в краю, і на Рад. Україні, і в Америці. Спільними зу-силлями всеукраїнського громадян-ства вдалося опанувати голод і хоч частинно відвернути його страшні наслідки. Комітет допомоги голод-ному селу в ході своєї праці ство-рив невеличкий, але справний, еля-стичний і працездатний апарат, який вповні відповідав своему зав-данню.

Коли акцію допомоги голодному селу можна було вважати закінче-ною, комітет не розважався і не злі-квідував своїх агенд, тільки змінив обсяг своєї діяльності. Комітет, знаючи, що в створених умовах українське село є занедбане і зле-бешого в творчій діяльності лишене свої власній долі, що воно є ви-ставлене на систематичні герці еле-ментарних нещастя, що воно само-чинно шукає шляхів до кращого життя, — бажав присвятити спе-ціальну увагу всім проявам і жит-тєвим процесам українського села, щоб на основі студій і зібраного матеріалу скерувати його розви-ток по лінії самоорганізації і само-помічності. Бо, правду кажучи, ми не знаємо як слід нашого села, при-борканих у ньому сил, уязвленої і марнотравленої енергії. А те, що знаємо про нього, є лише відоом-ками, відірваними частинами за-гальної картини, яка не дає нам ці-лості. Завданням комітету в поголо-довій стадії його діяльності було звернути пильну увагу на недома-гання села, зясувати собі його сві-тла і тіні в поодиноких місцевос-тях, полосах, областях і таким чи-ном створити суцільний образ його додатних і відємних сторін та по-вести відповідну господарську по-літику села в найширшому розумін-ні цього слова.

Маючи перед собою такі широкі і далекосяглі завдання, комітет не міг оставитися на положенні тимча-сової, принагідної і доривочної у-станови, тільки мусів увійти в ряди твердих і суцільних організацій-них форм, мусів перетворитися в статутове, легалізоване товариство. Зладжено статут такого товариства і подано до легалізації польської владі. Його основники ані на одну мить не сумнівалися, що тут мо-

жуть зайти якісь перепони з боку влади. Та в короткому часі неспо-діване стало дійсним. Вже саме вне-сення статуту до легалізації това-риства дає товчок польській владі закрити комітет. Ясно, що це було вступом до відмови легалізації то-вариства.

Отже польська влада не бажала собі існування товариства для сту-діювання відносин, обставин й умо-вин життя українського села. Вид-но, що повстання такого товари-ства було не на руку владі. А пре-цинь, колиб таке товариство існу-вало, то може страшна катастрофа Підкарпаття і Покуття не прибра-лаб таких гігантських, безмежних розмірів. Може те товариство в свій час збавило б увагу компе-тентних чинників та пригадувало їм постійно розбиті мости і дороги, дики, нерегульовані потоки і ріки, девацію лісів, низький рівень сільського господарства, занедба-ного тими, що є покликані до його розвитку. З другого боку на випа-док якоїнебудь катастрофи укра-їнське громадянство розпоряджа-лоб покликанню до несення помічі установою, деякими засобами і го-товим технічним апаратом.

Однак влада не хотіла допус-ти до існування товариства, яке вічно пригадувало б їй її байдуж-ність, занедбаність і крайню шкідли-ву господарську політику. Влада заборонила заснування товариства, яке було опорою для села і по-мітним товчком його розвитку і по-ступу. Сьогодні, коли нечувана ка-тастрофа навістила села україн-ського Підкарпаття і Покуття, тре-ба організаційний апарат будувати наново, і то знову в формі прина-гідного комітету, не говорючи вже про засоби, яких немає, а які є не-гайно потрібні.

Наше сільське населення, наві-шене елементарними нещастями, є здане поки-що на ласку влади, на ласку польської адміністрації і її довіреників. Скупа, доривочна до-помога йде на знищені терени ви-ключно через неповоротні, холодні бюрократичні чинники без участі громадянського чинника. Розумі-ється, що в першу чергу влада є по-кликана нести поміч жертвам по-вені, бож вона розпоряджає плин-ними засобами українського насе-лення, зібраними в формі податків. Вона в першу чергу покликана дати поживу і одяг голодним і голим, вона обов'язана прийняти населен-ню з допомогою на засіли; її обов'яз-ком є відбудувати знищені будин-ки, шляхи і мости та привести до нормального стану зруйновані око-лиці; вона вкінці обов'язана пиль-но поводити праці, які на будуче як не робили б неможливими, то шо-найменше зменшили б розміри ката-строфи. Бо продовження дотепе-рішньої господарки погрожує що-річним повторенням таких ката-строф, хоч може у менших розмі-рах. Все це є обов'язком влади. Од-нак її обов'язком є теж притягнути до співпраці в тій акції українські громадянські чинники, близькі і рідні населенню, чинники, що знають життя того населення, що відчува-ють і розуміють його потреби. Бо, на основі дотеперішньої поведінки, на основі відомої політики правля-чої кола можна побоюватися, що чинним гуманітарно-самаританським акціям влади може бути пересичена бак-илями розкладу і деморалізації на-селення. На основі дотеперішньої

поведінки можна лякатися, що на-віть та скупенька допомога буде пе-реходити на місяць через рідке сите-сянське старостинське зауваження і інших хлібоїдів, щоб — користу-ючись недолею селянства — за-щіплювати серед нього елементи безхарактерності, рабства, а може і відступництва.

По каламутних хвилях гірських бурнів і водних звалів може тепер прийти друга катастрофа: каламут-них бурнів деморалізації. Тому на-шим обов'язком вимагати, щоб ак-ція допомоги з боку влади зберігла свій чистий характер, щоб вона була позбавлена сторонничості, політиканства, протекційності, пар-тиїстності, щоб не спиралася на ріж-ницях класових, національних чи віроісповідних. А це станеться тіль-ки тоді, коли до тієї акції будуть притягнені українські громадські чинники, репрезентовані «Сільським Господарем» і його філіями та кружками, Центросоюзом і Повіто-вими Союзами Кооператив і місце-вими кооперативними першого ступ-ня, «Просвітою» і її філіями та чи-тальними то-що. Тільки співучість громадських кол, як чинника гро-мадської співпраці і контролю, дає заперуку, що акція допомоги і від-будови не буде викривлена і не бу-де зведена на манівці.

Та це ще не все! Чаті польських газет уже знають, що деякі поль-ські органи («Слово Польське» і «Дзєнік Львовскі») розписали пуб-лічні складки для жертв повені. Чи справді мають вони за завдання подати помічну руку нещасним? Сумніваємося. Думаємо, що роз-кладово-деморалізаційні мотиви грають тут не останню роль. На-шим обов'язком спинити потік мож-ливої деморалізації. А це станеться тільки тоді, коли ми самі, зі своїх скромних, але всенародних пожертв, складок і дарів, негайно прийдемо з допомогою населенню; коли ві-дозва Краєвого Комітету допомоги жертвам повені знайде серед нас якнайширший відгук. Щедрою братерською рукою подаймо до-помогу жертвам великого нещастя, вираїм їх з обіймів чорної розпуки і злиднів, а тоді сповним свій обо-в'язок і поставимо греблю хвилям деморалізації.

ПОС. ХРУЦЬКИЙ У МІН. МОРА-ЧЕВСЬКОГО.

Інтервенція з приводу елементар-них нещастя.

Голова Української Парламентар-ної Репрезентації пос. Сергій Хруць-кий інтервенював дня 2. вересня у міністра публічних робіт Мораче-вського в справі допомоги прав-тельства жертвам повені, громада-нам Східної Галичини. Він аквав на великі розміри елементарних не-щастя і на потребу негайно прийти з допомогою зруйнованим у шир-шому ніж досі обемі. Зокрема пос. Хруцький поставив вимогу, щоб до ратункових комітетів покли-кувано представників українського громадянства і представників таких українських економічних інститу-цій, як: Т-во Сільський Господар, Український Ревізійний Союз, Цен-тросоюз, Центробанк й інші. Міні-стер Морачевський обіцяв розгля-нути справу і подати про допу-щення до ратункових комітетів представників українського насе-лення!

Елементарні катастрофи в Бойківщині.

(з приватного листу.)

Останні дні серпня були страши для Бойківщини. Повіти: Стрий, Сколе, Дрогобич і Турка навідали тучі, зливи, бурові, що принесли величезні спустошення бідним мешканцям цих полів.

Прекрасні гарячі дні серпня сприяли жнивам, які в Турчанщині зачинаються щойно в другій половині того місяця. День по дні від світанка до вечора скритили коси і стівали дорідний цього року овес, відчу познину бойка-верховання. Під теплим вітром тільки в хвилювали золотисті поля, густо переплітані зеленими, ще пшутними під цю пору барбарями. Добрий, урожайний рік мав бути для нашої Бойківщини!

Але 25. серпня около пестоті години навідала страшна туча: страшний вітер гнав скоро жовто-бурі хмари, темні в одній хвилині покрили поля і тільки сині блискавиці порозили небо в рилі землі. Сипнув страшний град. Густий і грубий, зекуди завбільшки курячого яйця. Ломіт, жаклиний рев і теміль... Забіліли поля страшною, трупячою білістю. Сині блискавиці освітлювали цей образ, повний грози. Тільки ліс аж і стогнав у боротьбі в буровіж, немов боронив піль, що у стій його припали з тривою до землі. Та не оборонив і не остоявся сам страшний хуртовині. Лягли старі ялиці над берегами стрімких ярів, а туча-гроза покотилася нестримно по полях бідної Бойківщини.

Рано біде сонце освітло — пустину. Ніде ні цілої стеблени, ні одного колоска. Широкі поля агладжені, змішані в болотом, на них посічена поломана содома без одного зерна. Копи порозривані, снопи розкинані, вимолочені градом. Біб помояний, стручки вибиті, навіть зерня в них обтовчені. Зелені, пшутні зчора барбарі стали тільки безлітими, поломаними бадиллями. Над пустими полями тільки чорні, зовсім безлисте тилля дерев сторчить із німом скаргою.

Вийшли гавди на поле, пізенько вийшли. Ту жмівку соломи і так ще встигли зібрати. Посідали на мечах і понурили голови. А жілки заволять і очі густо занасками втирають. Пропало вбже, таке дорідне цього

року, погинуло бубльби — тим-же перобудуть тяжку зиму і довгий перодновот?

Замовила на солі пісця, сонілки не чути і коси не гомонять на пустих полях. Голод чарноногий загладив до малих курних хаток. З полудня і в заходу сунуть чорні, оловинні хмари. Ще не кінець лиха: прийдуть страшні зливи, залитуть поля, потоплять людей і марний їх дорібок — і ще страшнішою пустинею стане земля, вчора понна плоду і хвилююча золотими пісцями, нині вимолочена градом, а завтра сполована повіню...

Д-р С. П.

З життя Української Господарської Академії в ЧСР.

Перед новим шкільним роком.

Українська Господарська Академія, вступивши в 5-ий рік свого існування, випустила цього року в світ перших інженерів. Справою приміщення їх на посади занялося існуюче при Академії бюро праці. З укінчених інженерів уже відіхало на посади: до Польщі — 46 душ, до Люксембургу — 6 душ, до Канади — 5, до Бразилії — 3, до Німеччини — 1. В цих днях ще відіздить до Люксембургу нова партія інженерів.

Не менш знаменною надією, при сучасній ситуації, є оголошення Академією нового запису слухачів на академічний рік 1927/28. Треба знати, що уряд ЧСР. вже приступив до частинної ліквідації тієї допомогової акції, яку вів до цього часу для емігрантів, тому дозвіл на новий запис слухачів є доказом, що УГА. має добру опінію у вищих чинників уряду ЧСР. і добрі вгляди на майбутнє.

На 1927/28 акад. рік подано вже біля 50 прохань. З них до 20. 8. ц. р. зараховано дійсними слухачами Академії 36 душ, а саме: на агрономічний відділ — 8, на лісовий — 6, технологічний — 8, гідротехнічний — 7, на економічно-кооперативний факультет 7. З нових студентів є: з Волині — 21, з Галичини 5, емігрантів, що перебувають за кордоном — 10.

Таким чином Українська Господарська Академія, обслуживши емігрантську молодь, звязується з воли з українськими корінними зем-

лями. Це є запорукою дальшого її розвитку.

Академія всіми способами йде назустріч бажанню вступити до неї. Зацікавленим особам висилаєтьсь безкоштовно програми і проспекти. Вживається заходів щодо влаштування інтернату тощо. Найбідніші з прийнятих студентів будуть розміщені в інтернаті або отримують допомогу на помешкання в розмірі до 100 кч. Всім прийнятим канцелярія Академії висилає повідомлення і посвідку для одержання закордонного паспорта, крім того посвідку для доказу в чеському консулаті при старанні про візу. Всі зараховані мусять мати на увазі, що для одержання візи консулати будуть вимагати зобов'язання від родичів, завіреного урядово, що вони будуть студента утримувати на свій кошт, а також посвідку громадського уряду, що родичі студента мають засоби до його утримання. У випадку якихсь інших перешкод студентам слід повідомляти Академію.

Акцію висилки української молоді, що покинула середню школу в Галичині, на студії до Академії започаткувало в минулому році Т-во „Сільський Господар" у Львові. Так в мин. акад. році при допомозі цього Т-ва студіювало в Академії 7 душ. Треба сподіватися, що акція висилки молоді на студії до Академії прийме в цьому році ширший розмах.

М. Маайна.

Торговельна освіта.

Торговельні і кооперативні курси в Торговельній Школі Т-ва „Просвіта" у Львові.

Тому, що на основі нового проектового розпорядку, президента Річеспольної всі торговельні підприємства муситимуть вести правильне книговодство, наша Торговельна Школа буде вести пірічні курси торговельних наук для старших і річні для молодших. На ці курси будуть прийняті кандидати (тін) з усіма студіями, навіть з покінченою народною школою, оскільки тільки викажуть таке знання, що робить їх спосібними користати в науці. Подавати будуть: українську мову і переписку, есентуально також тужі мови, книговодство, купельні рахунки, закони, товарознавство і спільництво. Наука почнеться 1. жовтня 1927. а навіть скорше, коли тільки оголоситься відповідне число у-

часників (яких), і буде відбуватися по дня в пополуудня і ввечірні години. Крім того в Торговельній Школі „Просвіти", як і досі, буде вестися одні річний торговельний курс акадмічно для абсолютів (ток) середніх шкіл і учительських семінарій.

Позатим наша Торговельна Школа могла бести дорічний торговельний ліцей для абсолютів шітських або середніх шкіл та вслі торговельні і кооперативні курси, яких були тілкі в попередній аголошенні. Охоті поміни користати в нагоді і аголошуватися до управи школи.

Виборчі зловживання САМБІРЩИНА.

Посміхом над вислою самобілістю була виборчі до громадської ради в Луці Шляхотинській, самбірського повіту. Проти сильного національного табору завалясь всі темні руйнінські сили, а саме: нападні піт уреа зі своєю родиною, двокомуністів, місцевий купець конкурентських кооператив (півн українців), усеї жиди (24 голоси), школа (8 голоси), пошта, жандармерія враз з родинами, решта нимірающих у політичому житті капілі в прейліка Фороте (10 голоси) і кілька амбітників, які за послу піну тоді стати радними. Вся ця челяс компанія з неаивістю поставилася проти лісті національного табору. Але вої вони разом на законному шляху нічого не були би аділи проти організованої сили націоналістів, який не аловживали. Наредовий представник староства Коаліційний не поведівся безсторонньо, а впавав на виборчі. До виборчої комісії на казний віят помалпав двоох своїх півгріа, одного брата й одного з давньої прибічної ради. Домогалась сидоміа громадян, щоб до комісії покінчили чесних громадян, ашеговано. Ні одиою виборчею в національного табору не дозволено лишитися у виборчому льозі, аборонено навіть ставати під візан. Виборча комісія підкинула всі, ашеговано по закону призначі повновасти націоналістів (звжж 20). Ліста в IV. і I. солі поаказалася переробленою вже по редакційному тлі, прим. у IV. колі аажж 19 виборців націоналістів самовільно втерклося. Деякі особлики голосували по дві рази. Також прилапано, як кидали до урна по дві картки. Комісія в урна добувала більше карток, як було голосуючих, дерла картки з урна добути, атувала при самім виборчій столі і з. Вислідок цього з IV. і I. кола виборів на радних: 1 жид, 1 поляк, лаваний віят, 1 селяроб, а в лісності курати, 1 приватний купець — ворог кооператив і кількох амбітників, які за мандат радного продали і це, чого не мають. На 24 радних вишло разом 11 українців націоналістів і 18 хрупів. Проти важкості виборів анесено протест.

БОРИС ПІЛЬНЯК.

9)

Оповідання Непогашеного Місяця.

Лозовський взяв ніж і провів ним по шкірі. Вризула кров і шкіра розповзалася на боки; з під шкіри вийш жовтий, як на баранині, верстками уложений, з міжшарам кровоточин товщ. Лозовський ще раз перерівав людське мясо та розстав блискучо, білі, перемішані синими млялыми стаями. Кокосов а дивною при його медвежій фігурі вразності — затискачами і кохерами вупіляв кервавлючі кровоточини. Другим ножем Лозовський прорівав очеревину. Він підложив ніж і яловими серветками стер кров. У середині крізь розріз видно було кишки і молочно-синій мшох шлунок. Лозовський залуштув руку в кишки, обернув шлунок і обмывав його.

На аислучому місці шлунок, на тому місці, де мав бути перед — була біла, наче з воску виплєва, похожа на шаралупку гновоника — блізна, яка аказувала, що перед вже загівся та що операція була аайаа.

Але в цю мить, у цю мить, коли шлунок Гаврілова був у руках професора Лозовського...

— Живчик, живчик! — крикнув хлороформатор.

— Відихі! — адалась, машинально докинув Кокосов.

І тоді можна було зауважити, як зноза волосся і зноза окулярів вилізли ліхті, страшенно ліхті очі Кокосова, вилізли й розповзалися по боках, а очі Лозовського, що сиділи в кутах очних, націскаючи на перенісся, ще дужче звузилася, увійшли в глибо, востердзувалися, арослися в одне — страшенне гостре — око.

Хворий не мав живчика, не билось серце і не було відлику, і отуліли ноги.

Це був сердечний струс: органам, який не прийняв хлороформу, був затроєний хлороформом. Це було те, що категорично аказувало, що ця людина пішла вже не встане в життя, що лю-

дина мусить умерти, що штучним віддиханням киснем, камфором, фізіологічним розчином неминучу смерть можна відсунути на годину, на десять чи тридцять годин, та не на довше, що людина не віданскає вже свідомості і що по-праді людина вже умерла.

Було ясно, що Гаврілов повинен умерти під ножем, на операційнім столі.

Професор Кокосов повернув до доглядачки обличчя, підсував його й, аби поправила йому окуляри, і крикнув: — тримати на поготові фізіологічний розчин!

— Відчиніть вікно! камфори!

Мовчання гурт асистентів став іще мовчазніший. Кокосов, гей би нічого не сталося, схилився над інструментами на столику, переглядав інструменти й мовчав. Лозовський і собі охилився біля Кокосова.

— Павле Івановичу! — зашепотів злісно Лозовський.

— Ну? — відповів голосно Кокосов.

— Павле Івановичу! — ще тихіше сказав Лозовський, але вже без дрібки люті.

— Ну? — голосно відгукнувся Кокосов і сказав: — робіть далі операцію!

Оба професори випростувалися і поглянули один на одного. В одного двоох очей арослися в одне, другому очі вилізли із волосся. Лозовський на мить відсунувся від Кокосова, гей би під ударом, гейби хотів лаяти перспективу. — Його око роздвоїлось, у просторі заблукалось, — потім аавлося в'одно, ще яскравіше, ще гостріше. Лозовський прошепотів:

— Павле Івановичу...

І опустив руки на раду: він не зашипав, а агортав нутренності, напняв шкіру і почав зашипати тільки й, тільки горішню поволоку черва. Він приказав:

— Звільніть руки, — штучне віддихання!

Величезне вікно в операційній салі було відчинене а у кімнату плив мороз першого снігу. Камфор випливав вже в людину. Кокосов разом з хлороформатором агинав Гаврілову руки навал і підносив їх до гори, — сплюсуючи людину

штучно віддихати. Лозовський шив раду. Він крикнув:

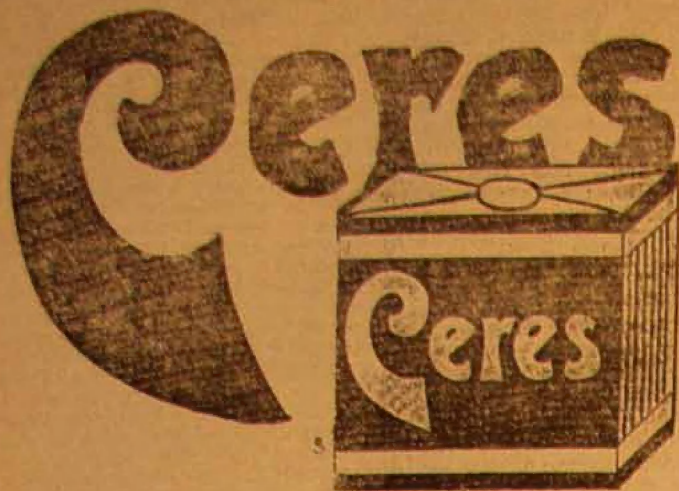
— Фізіологічний розчин!

І асистентка востромила людині в груди дві грубі, зашпиріжки напірости, ішли, щоб алати ними у кров мерця тисячу кубіків розпушеної соли, аби підтримати натиск крові. Обличчя людини було мертвецьке, синє, а губи стали фіолетові.

Тоді відвезали Гаврілова від стола й повели на стіл в колісцятами та відвезли в його кімнату. Його серце билось і він віддихав, але свідомості він не віданскав, як, можливо, не віданскав й до останньої хвилини, коли перестало битися перекамфорене й штучно пересолене серце, коли його після тридцяти восьми годин, покинула камфора й покинули лікарі і коли він помер. Можливо, що не прийшов уже більше до памяти, бо до останньої хвилини нікого не допускали до нього, крім оних двоох професорів і сестри. Але на годину перед тим, як офіційно повідомили про смерть командарма Гаврілова, випадковий сусід із сумежної кімнати зачув із калі дивні звуки, наче там перестукувалося щось, так як перестукуються арештанти по яванцях. Там, у калі, лежав живий мердець, просяканий камфором, тому що в медицині існує етична аничка не допустити до смерті пацієнтів під операційним ножем.

Ота порація почалася у вісім годин тридцять десяти хвилин, а вивезли Гаврілова а операційній салі — на рухомому столі — в одинадцять годин одинадцять хвилин. У коридорі сказав тоді привітний, що професора Лозовського двічі кликали телефонічно а доми чясло оди. Професор пішов до канцелярії, де був телефон, підійшов до вікна, стояв там хвилину, подивився на перший сніг, покусає пальці, потім вернув до телефону і попав у ту телефонічну сітку, що мала який тридцять чи сорок проводів. Склонився перед телефонічною трубкою і сказав, що операція вдалася, але що пацієнт дуже слабкий та що вони лікарі ствердили, що його стан дуже поаажний і тому повністю писачення що не може приймати агаіно.

(Положення буде)



ідеальний товщ ідалький
найліпший

до Варення
Печення
і Смаження

причиняється до зменшення видатків, бо є
дешевий і видатніший від масла.

Звертайте при закупні увагу на марку „CERES“
бо існують його маловажні наслідування

Спеціаліст недуг легінів, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

417 Переселення Рентгеном 3—23



Журнали
Взори
Крої
Манекіни

Р. ЛЯНДАУ Львів
Чарнецького ч. 3.
141 1—2

Л. а. Сг. II-а 86/27/3.

В імені Річпосполитої Польської!

Суд окружний як Гандлевий в Станиславові через с. с. о. Янака у спорі Матія Дівинця, Дмитра Ткачука і Семела Дівинця, господарів в Крехівцях до рук першого позовника через адвоката д-ра Савчука в Станиславові, проти Кооперативної общ. порукою „Кредит“ до рук Заряду, пізавої в Станиславові вул. Собіського 28 через адвоката д-ра Партицького в Станиславові о узнанні ухвал за неважні, на підставі устної розправи, перепроводженої з обидвома сторонами рівнож узнанні пізавої, оріє: І. узнаєся, що зававши ухвала на засіданню Надзирної Ради, відбутої в дні 22 мая 1927 відноситься фузії Кооперативної „Кредит“ в Станиславові з кооперативною „Повітовий Союз“ господарсько-споживчих кооператив в Станиславові є неважні і правних наслідків позбавлена.

а) Узнаєся, що зававши ухвала на Загальних Зборах членів Кооперативної „Кредит“ в дні 19 червня 1927 відбулих, відноситься фузії кооперативної „Кредит“ в Станиславові з кооперативною „Повітовий Союз“ господарсько-споживчих кооператив в Станиславові є неважні і правних наслідків позбавлена.

б) Узнаєся, що зававши ухвала на Загальних Зборах членів Кооперативної „Кредит“ в дні 19 червня 1927 відбулих, відноситься вибору о. Теодора Матійка в Оршівцях, о. Юстина Гіряка в Ямині і Василя Дівинця господарів з Колодівки, як членів Надзирної Ради пізавої Кооперативної є неважні і правних наслідків позбавлена.

в) Пізавна Кооперативна винна до 14 днів під загрозою екзекуції заплатити позовникам до рук першого позовника Матія Дівинця кошта спору в квоті 95 зол. 90 с. Причини рішення: Позавк пізавна на І. наділений правж проти неї доходячий вповні узавла, проте згідно з внеском позовників рішення виробком з узнання (§ 395 пр. II). О коштах рішення по галці § 41 пр. II. Суд окружний як галц. Відд. На Станиславів дні 22 серпня 1927 Вацлав Янак Малєжте виготовлене потаврда керовник канцелярії Шіммерман ар. (печать судова III.).

—о—

У виду повнішого виробку оголошені на день 11. IX. зглядно 18. IX. 1927 Загальні Збори кооперативної „Кредит“ є безпредметові і неважні. 432 2—2



Вірте мені Пане,



Ще батько мій був горячим приклонником Мила ОЛЕНЬ-ШІХТ і стало уживав його. Воно є вироблюване з найліпших сирівців, видаєне в ужиттю і тому дешево.

При малім труді білля робиться сніжно біле. Жадайте Пане тому тільки Мила ОЛЕНЬ-ШІХТ.

Прошу уникати фальсифікатів і звертати увагу на марку.

Мило ОЛЕНЬ-ШІХТ

Наймодніші капелюхи, заграничні моделі з фільтру і аксамиту в великім виборі поручає по приступних цінах

О. Бережницька

359 Львів вул. Пекарська 47. 4—5

ГАРМОНІЯ Магазин нот Е. Шмалль Львів Романовича 11 (продовження Академічної) поручає вирази, школи, концертні твори і танкові на всілякі інструменти. Висилка на провінцію відвратно. 392 Обслуга також українська. 3—4

БУДОВИ НОВІ надбудови і реконструкції будинків світських і церков, плани і кошториси виготовлює на найдогідніших умовах та найкоротшому часі

Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ архітект будинничий

Львів вул. СОДОВА ч. 3, II поверх (бічна Потоцького.) 5—16

Ширіть наш часопис!

ПОКІЙ для 2 панночок, біля техніки вул. Глубока ч. 15 I пов. 431 2—2

ПРИЙМУ на становище панночку — Гриньовська, Глубока 21. 426 2—2

Позір П. Т. Звиджуючі Східні Торги!

МАГАЗИН ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

„Maison Chic“

Львів, Сикстуська ч. 1.

продас через час Східних Торгів для зведення собі П. Т. клієнтелі з провінції по задіяваючій низьких цінах, найліпші трикотажні, найновіші моделі плащів, сукні, блузки, шльозки і жіноче білля. — Увага на фірму „Maison Chic“, 405 2—7

ХОЛЕРКІНАЗА

Г. НЕМОВСКОГО

лічить:

жовчево каміння
недуги печінки і
переміни матерії.

Варшава, Нови-Свят 5

Телефон 504-90.

Каміння сходить без болю
атаки устають цілком!

ПОЗНАКИ

(Початково): Біля в боках і підсерцевім долі (де сходить ребра). Поболівання в печінці. Нахня до обструкції. Обложений язык. Відбивання газами. Здуття, булькотіння в кишках.

Болі і завороти голови. (Підчас атаків): в долі і печінці смінний біль, що розходиться в задню част — в пас — в хресті — і сьгає аж під лопатки. Здуття черепа, розсаджування ребер, пертя на відходоу кишк. Деколи воніти жовчу. Зимні поти, жовтачка.

169 б) Докладні інформації в брошурах 5—6

Г. Немовського.

ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ

Головний склад: Львів, пл. св. Духа

поручає в великім виборі: килими в різних розмірах, почавши від 39 зол. за 1 м², як також коци, подорожні пледи, капі, портієри, хідники, ф ранки і смирненську повну, кредити удляється на догідних услівях. (біля віденської каварні і костела оо. Єзуїтів.) 442 1—4

За редакцію відповідає д-р Іван Німчук.

Видав. Видавничої Спідки „Діло“.

З довжаючі Видавничої Спідки „Шло“, Львів. Ринок ч. 10.